

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/445/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714212784
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714212784.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, právne zastúpeného Advokátkou kanceláriou Gallo s.r.o. so sídlom Martin, Jilemnického 30 proti žalovanému U. B., O.. XX. XX. XXXX, V. U., W.. V.. G. XX, zastúpenému opatrovníčkou Martinou Ursínyovou, pracovníčkou Okresného súdu Martin v konaní o zaplatenie 785,35 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 756,60 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 03. 11. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

Žalovaný je žalobcovi povinný nahradiť trovy konania v sume 142,78 € za právne zastúpenie žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet vedený v H. V. U., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25. 09. 2014 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 785,35 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 03. 11. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že žalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/85/2013 zo dňa 27. 08. 2013 uznaný za vinného tým, že dňa 28. 05. 2012 uzatvoril so žalobcom zmluvu o pôžičke č. 20222611, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička na kúpu tovaru špecifikovaného v zmluve, pričom pri podpise zmluvy uviedol nepravdivý údaj o svojom zamestnaní a príjme, a následne dohodnuté splátky nezaplatil. Za to bol odsúdený za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.. Žalovaný mal pôžičku vrátiť v 20 mesačných splátkach po 38,83 €, ktoré boli zročné k 20-temu dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Jeho dlh predstavuje sumu 785,35 €.

V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pretože sa mu ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska a napriek šetreniam, ktoré súd v tomto smere vykonal sa miesto jeho pobytu zistiť nepodarilo. Súd preto žalovanému podľa § 29 ods. 2 O. s. p. ustanovil opatrovníčku pre konanie, ktorá potom žalovaného v konaní zastupovala. Ani opatrovníčka žalovaného sa však k žalobe nevyjadrila.

Vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania šlo o tzv. drobný spor podľa ust. § 200ea O. s. p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O. s. p. a § 156 ods. 3 O. s. p. vyhlásil dňa 17. 02. 2016 verejne rozsudok bez nariadenia pojednávania.

Pri svojej rozhodovacej činnosti súd vychádzal z listín, ktoré žalobca pripojil do súdneho spisu.

Súd mal takto nepochybne preukázaný skutkový stav tvrdený žalobcom.

Predovšetkým mal preukázané, že účastníci konania, a to žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 28. 05. 2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol pôžičku v sume 690,24 € pri ročnej úrokovej sadzbe 14,71 % a RPMN 14,71 % ročne, ktorú mal žalovaný splácať 20 splátkami vo výške 38,85 € a jeho celkové náklady predstavovali sumu 86,36 €, čiže celkovo mal žalobcovi zaplatiť sumu 776,60 €. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj všeobecné obchodné podmienky žalobcu.

Podľa článku 11 ods. 2 týchto všeobecných obchodných podmienok žalobcu mal žalobca právo požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu v prípade, ak sa žalovaný dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky vo výške 10 % dlžnej splátky po 30-tich dňoch od doby splatnosti splátky.

Ako vyplynulo z prehľadu o splácaní dlhu a z pripisovania zmluvných pokút pre omeškanie s jednotlivými splátkami, žalovaný na úhradu dlhu poskytol len sumu 20 €, a to dňa 19. 07. 2013 a žiadnu inú sumu už potom žalobcovi nezaplatil. Spolu so zmluvnými pokutami potom predstavuje dlh na istine zmluvných úrokoch a zmluvných pokutách potom sumu požadovanú žalobcom, teda 785,38 €.

Je pravdou, že žalovaný v súvislosti s uzavretím zmluvy o pôžičke bol uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/85/2013 zo dňa 27. 08 2013, keďže pri uzavretí zmluvy o pôžičke odovzdal falošné výplatné pásky, hoci v tom čase bol nezamestnaný.

Výzvou z 25. 10. 2012 žalobca žalovaného vyzval, vzhľadom na nesplácanie dlhu, k okamžitej úhrade pôžičky do 3 dní od doručenia výzvy, ktorá sa ako nedoručená žalobcovi vrátila 13. 11. 2012. Zásielka bola uložená 30. 10. 2012 na pošte, čím sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne.

Plnenie, ktoré žalobca požadoval titulom zmluvne dojednaného plnenia so žalovaným, súd žalobcovi priznal titulom náhrady škody, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil porušením právnej povinnosti, ktoré bolo kvalifikované ako trestný čin.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 Obč. zák., zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods. 1 Obč. zák., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd dospel k presvedčeniu, že trestným činom, ktorý bol kvalifikovaný ako pokračovací prečin úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 a § 222 ods. 1 Tr. zák. žalovaný žalobcu uviedol do omylu o svojich majetkových a príjmových pomeroch, a žalobca v dôsledku tejto skutočnosti so žalovaným uzavrel úverovú zmluvu. Túto úverovú zmluvu, vzhľadom na okolností za akých bola uzavretá, súd posúdil ako úverovú zmluvu neplatnú v zmysle § 49a Obč. zák., podľa ktorého právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

Je zrejmé, že žalobca poskytujúci spotrebiteľské úvery pri uzatváraní úverovej zmluvy vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný má riadny príjem a preto je schopný úver riadne splácať.

Konanie žalovaného bolo kvalifikované ako konanie protiprávne, ktoré dosiahlo intenzitu prečinu a v dôsledku tejto skutočnosti žalovaný žalobcovi zodpovedá za škodu, ktorú žalobcovi spôsobil týmto konaním v zmysle ust. § 420 ods. 1 Obč. zák..

Súd preto dospel k presvedčeniu, že žalobca má nárok na vrátenie nie len sumy 690,24 €, ktorá predstavuje skutočnú škodu, nakoľko táto bola žalobcovi spôsobená priamym poskytnutím finančných prostriedkov žalovanému v tejto sume ale tiež súd dospel k presvedčeniu, že žalobcovi vznikla škoda aj vo forme ušlého zisku, teda to čo mu ušlo a tým bola suma, ktorá predstavuje rozdiel medzi celkovou sumou, ktorú by musel žalovaný zaplatiť - 776,60 € a sumou, ktorú žalovaný titulom pôžičky reálne dostal, teda sumou 690,24 €, táto suma je tvorená zmluvnými úrokmi. Keďže však z prehľadu o splácaní dlhu bolo zrejmé, že žalovaný na úhradu dlhu zaplatil 20 € 19. 07. 2013, súd znížil sumu 776,60 €, ktorá predstavuje nárok žalobcu na náhradu skutočnej škody a ušlého zisku o sumu 20 € a žalobcovi na istine priznal sumu 756,60 €.

Súd však žalobcovi nepriznal nárok na zmluvné pokuty, ktoré žalobca požadoval do sumy 785,35 €, nakoľko nárok na zmluvnú pokutu predpokladá vznik platnej zmluvy, ktorá obsahuje dohodu o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Obč. zák.). Ako však súd konštatoval vyššie, zmluva platne uzavretá nebola pre omyl, do ktorého bol žalobca uvedený úmyselným konaním žalovaného.

Súd preto vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd žalobcovi priznal v požadovanej výške aj nárok na úroky z omeškania vo výške 8,75 %. Nárok žalobcu na tieto úroky nachádza právnu oporu v ustanoveniach § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle § 563 Obč. zák. bol žalovaný ako dlžník žalobcu povinný poskytnúť plnenie, teda nahradiť žalobcovi vzniknutú škodu prvého dňa po tom, čo ho veriteľ, čiže žalobca o plnenie požiadal. Zročnosť tohto dlhu nebola totiž stanovená inak, vzhľadom na charakter dlhu. Bolo preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 792,12 € výzvou zo dňa 25. 10. 2012, ktorá bola dopravená do poznávacej sféry žalovaného, teda do miesta jeho trvalého bydliska dňa 30. 10. 2012, keď bola doporučená zásielka s doručenkou obsahujúca výzvu žalobcu uložená na pošte. Keďže podľa tejto výzvy mal žalovaný plniť do troch dní od doručenia výzvy (od 30. 10. 2012) tak je zrejmé, že táto lehota uplynula 02. 11. 2012 a dňom 03. 11. 2012 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou tohto dlhu.

Neúspech žalobcu však súd považoval za neúspech nepatrný a preto žalobcovi priznal právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania v zmysle § 142 ods. 3 O. s. p.. Trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré boli priznané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy právneho zastúpenia sú tvorené odmenou právneho zástupcu žalobcu za 2 úkony právnych služieb po 51,45 €, režijným paušálom po 8,04 € za každý úkon právnej služby a 20 % DPH. K úkonom právnych služieb patrí príprava a prevzatie zastúpenia a spísanie žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.